

HOTEL SUITE

(Hotel Suite)

Komedie in twee bedrijven

door

NEIL SIMON

vertaling

Nicolet Steemers

TONEELUITGEVERIJ VINK B.V.
(Grimas Theatergrime verkoop)

Tel: 072 - 5 11 24 07

E-mail: info@toneeluitgeverijvink.nl

Website: www.toneeluitgeverijvink.nl

VOORWAARDEN

Alle amateurverenigingen die het stuk: **HOTEL SUITE - HOTEL SUITE** gaan opvoeren, dienen in alle programmaboekjes, posters, advertenties en eventuele andere publicaties de volledige naam van de oorspronkelijke auteur: **NEIL SIMON** te vermelden.

De naam van de auteur moet verschijnen op een aparte regel, waar geen andere naam wordt genoemd.

Direct daarop volgend de titel van het stuk.

De naam van de auteur mag niet minder groot zijn dan 50% van de lettergrootte van de titel.

U dient tevens te vermelden dat u deze opvoering mag geven met speciale toestemming van het I.B.V.A. Holland bv te Alkmaar.

Copyright: © Anco Entertainment bv - Toneeluitgeverij Vink bv

Internet: www.toneeluitgeverijvink.nl

E-mail: info@toneeluitgeverijvink.nl

Niets uit deze uitgave mag verveelvoudigd en/of openbaar gemaakt worden door middel van druk, fotokopie, verfilming, video opname, internet vertoning (youtube e.d.) of op welke andere wijze dan ook, zonder voorafgaande schriftelijke toestemming van I.B.V.A. HOLLAND bv te Alkmaar, welk bureau in deze namens de Uitgever optreedt.

Het is niet toegestaan de tekst te wijzigen en/of te bewerken zonder voorafgaande schriftelijke toestemming van I.B.V.A. HOLLAND bv te Alkmaar, welk bureau in deze namens de Uitgever optreedt.

Vergunning tot opvoering van dit toneelwerk moet worden aangevraagd bij het Auteursrechtenbureau **I.B.V.A. HOLLAND bv**

Postbus 363

1800 AJ Alkmaar

Telefoon 072 - 5112135

Website: www.ibva.nl

Email: info@ibva.nl

ING bank: 81356 – IBAN: NL08INGB0000081356 BIC: INGBNL2A

Geen enkele andere instantie dan het IBVA heeft de bevoegdheid genoemde rechten van u te claimen, of te innen.

Auteursrechten betekenen het honorarium (loon!) voor de auteur van wiens werk door u gebruik wordt gemaakt!

Auteursrechten moeten betaald worden voor elke voorstelling, dus ook voor try-outs, voorstellingen in/voor zorginstellingen, scholen e.d.

Vergunning tot opvoering:

1. Aankoop van minimaal **12** tekstboekjes bij de uitgever.
2. U vult het aanvraagformulier in op www.ibva.nl of u zendt de aanvraagkaart (tevens bewijs van aankoop), met uw gegevens, naar I.B.V.A. Holland. Uw aanvraag dient tenminste **drie weken voor de eerste opvoering** in bezit te zijn van I.B.V.A. Holland.
3. U krijgt daarop de nota toegestuurd. Na betaling wordt u de vereiste vergunning toegestuurd.

Vergunning tot HER-opvoering(en):

1. U vult het aanvraagformulier in op www.ibva.nl of u zendt de aanvraagkaart met uw gegevens naar I.B.V.A. Holland. Uw aanvraag dient tenminste **drie weken voor de eerste opvoering** in bezit te zijn van I.B.V.A. Holland.
2. U krijgt daarop de nota toegestuurd. Na betaling wordt u de vereiste vergunning toegestuurd.

Opvoeringen zonder vergunning zijn niet toegestaan en strafbaar op grond van de Auteurswet 1912. Zij worden gerechtelijk vervolgd, terwijl de geldende rechten met 100% worden verhoogd. Het tarief wordt met 20% verhoogd voor opvoeringen waarvoor geen toestemming werd aangevraagd binnen drie weken voorafgaand aan de voorstelling.

Het is verboden gebruik te maken van gekregen, geleende, gehuurde of van anderen dan de uitgever gekochte tekstboekjes.

**Rechten BELGIË: Toneelfonds JANSSENS, afd. Auteursrechten,
Te Boelaerlei 107 - 2140 Bght ANTWERPEN Telefoon (03)3.66.44.00.
Geen enkele andere instantie heeft de bevoegdheid genoemde rechten van u te claimen, of te innen.**

Hotel Suite bestaat uit vier eenakters, ondergebracht in twee bedrijven. Het is een compilatie uit drie eerder verschenen toneelspelen van Neil Simon.

PERSONEN:

EERSTE BEDRIJF:

Diana Nichols - vrouw, begin veertig

Sidney Nichols - man, begin veertig

Marvin Michaels - man, begin veertig

Bunny - jonge vrouw

Millie Michaels - vrouw, begin veertig

Piccolo

TWEEDE BEDRIJF:

Diana Nichols - vrouw, rond de vijftig

Grace Chapman - vrouw, midden dertig

Sidney Nichols - man, rond de vijftig

Millie Michaels - vrouw, middelbare leeftijd

Marvin Michaels - man, middelbare leeftijd

Borden - jonge man, begin twintig

Mimsey - jonge vrouw, begin twintig

EERSTE BEDRIJF:

Diana en Sidney (deel 1) - (uit California Suite)

Gast uit Philadelphia - (uit California Suite)

TWEEDE BEDRIJF:

Diana en Sidney (deel 2) - (uit London Suite)

Gast uit Forest Hills - (uit Plaza Suite)

EERSTE BEDRIJF

Scène 1

Een suite in het Beverly Hills Hotel. De zitkamer staat vol bloemen. Het is ongeveer vijf uur 's middags, begin april. De gordijnen in beide kamers zijn open, het licht valt er door naar binnen. In de zitkamer zit Sidney Nichols, Engelsman, voor in de veertig. Hij draagt een smoking, en drinkt een groot glas gin-tonic. Hij leest "Daily Variety". Hij kijkt op zijn horloge, slaat zijn ogen ten hemel en trommelt met zijn vingers op de stoelleuning. Diana Nichols komt de badkamer uit, intussen haar oorbellen bevestigend. Diana is ook Engelse. Ze draagt een lange avondjurk van chiffonzijde, zichtbaar heel prijzig. Ze bekijkt zichzelf in de grote spiegel. Er zit een nogal vreemde plek op de linkerschouder van haar jurk.

Diana: Klaar, Sidney. Ik ben aangekleed. Even kijken. *(ze bekijkt zichzelf in de spiegel)* Sidney? Rampzalig! Een absolute ramp... De titanic in chiffonzijde! Oh, God, wat heeft die kleermaker nu toch gewrocht?

Sidney: *(kijkt weer op zijn horloge)* Waar blijft in vredesnaam die auto?

Diana: Ofwel er is niet genoeg chiffonzijde, ofwel er is teveel van mij... Ik ga me verdekt opstellen aan de linkerkant, Sidney. God, ik hoop dat het op de begane grond is. Sidney, kom eens kijken... en wees genadig met je oordeel.

Sidney: *(staat op, loopt naar de slaapkamer)* Het is al vijf uur geweest.. We hadden tien minuten geleden al weg ontmoeten. *(hij blijft in de deuropening staan en bekijkt haar)*

Diana: Nou?

Sidney: Hoeveel heeft dit gekost?

Diana: Niets. Joe Levine heeft hem betaald.

Sidney: Dan vind ik hem prachtig.

Diana: Je vindt hem afschuwelijk. Verdomme, ik wilde dat je niet zo'n goede smaak had. *(ze blijft zichzelf in de spiegel bekijken)* Wat hebben ze me aangedaan, Sidney? Dat ding op mijn linkerschouder lijkt toch verdacht veel op een bochel. Ik bedoel, die jurk heeft minstens tweeduizend dollar gekost, als het niet meer is, en ik zie erin uit als Richard de Derde... Zie je die bochel, Sidney?

Sidney: Is dat niet je normale, eigen bochel?

Diana: Zit me niet te stangen. Ik kom op televisie.

Sidney: Er zit geen bochel. Ik zie geen bochel. *(hij neemt een slok van zijn drankje)*

Diana: Het is net of er een bult aan de linkerkant zit. Zie je dan niet hoe raar het zit?

Sidney: Heb je al het papier wel uit de binnenkant gehaald?

Diana: Ik had iets eenvoudigs moeten aantrekken... Mijn zwarte broekpak. Waarom heb ik in hemelsnaam mijn zwarte broekpak niet aangetrokken?

Sidney: Omdat ik dat al draag.

Diana: We hadden niet moeten gaan. Ik weet nooit hoe ik me in dit vreselijke land moet kleden. In Engeland ligt dat allemaal veel gemakkelijker. Daar doe je gewoon iets warm aan. Waarom zijn we hier eigenlijk naartoe gegaan, Sidney?

Sidney: Omdat het allemaal gratis is, lieverd.

Diana: Glenda Jackson komt ook nooit, en ze wordt toch elk jaar weer genomineerd. We hadden ook in Londen kunnen blijven wachten op een telefoontje. Michael Caine had vast de Oscar wel voor me in ontvangst willen nemen. Hij zou wat geestige en intelligente opmerkingen maken... en dan zou niemand mijn bochel hoeven zien.

Sidney: Gebruik het in je eigen voordeel, schat. Ze zullen je uit medelijden met je mismaaktheid laten winnen.

Diana: Als jij nu eens je arm om mijn schouder legt... *(ze legt zijn arm om haar schouder)* Houd steeds je arm om mijn schouder. Als ik win, lopen we samen naar voren, jouw arm om mij heen, en ze zullen allemaal denken dat wij na twaalf jaar nog steeds stapelgek op elkaar zijn.

Sidney: Oh, ik dacht dat we dat ook waren. Ik vergeet het steeds.

Diana: *(kijkt hem aan)* Hoeveel gin-tonics heb je al gehad?

Sidney: Drie gins, een tonic.

Diana: Dan moet je die tonics eerst maar eens inhalen.. We willen toch geen wangedrag vanavond, of wel? *(ze haalt haar handen door haar haren, probeert er wat meer volume aan te geven)* Wat mankeert er toch aan mijn haar? Het ziet eruit alsof ik het met een mixer gekamd heb.

Sidney: Toen je Elizabeth speelde, zag je eruit als een wrattenzwijn, en toen hoorde ik je nooit klagen.

Diana: Dat was acteren, dit is de werkelijkheid. Het echte leven, ik wil graag mooi zijn... Mijn haar heeft wel een zeer vreemde kleur. Ik vroeg om een kleurspoeling, maar die nicht heeft me geloof ik met krijt bewerkt.

Sidney: Zal ik dan ook maar met mijn arm om je hoofd gaan lopen?

Diana: Helemaal niet leuk, Sidney. Je hebt wel een heel apart gevoel voor humor.

Sidney: Dat hebben aparte mensen wel vaker.

Diana: Oh, Christus, wat afschuwelijk om zo gekleed te moeten gaan. Waarom voel ik mij toch altijd veel meer op mijn gemak als ik iemand

anders moet spelen? Ik zou het geen enkel punt hebben gevonden om als Hedda Gabler te gaan.

Sidney: Probeer Quasimodo.

Diana: Probeer je kop eens te houden. Hoe laat is het?

Sidney: Laat. We komen te laat.

Diana: Check me dan nog gauw even. Heb ik te veel juwelen om?

Sidney: Rammel er eens mee... dat weet ik pas als ik het hoor.

Diana: Zou je nu alsjeblieft eens aardig voor me willen zijn en me een compliment geven? Eentje maar. Ik ben al sinds zes uur vanmorgen bezig me voor dit circus te kleden.

Sidney: Je ziet er heel mooi uit. En als dat je niet bevalt, neem je dan genoeg met stralend?

Diana: Laten we het gewoon op televisie bekijken. We zouden in bed kunnen blijven liggen, champagne bestellen, een potje vrijen en allebei zwanger worden. *(de telefoon gaat. Hij loopt ernaartoe)*

Sidney: Doe wat je niet laten kunt, schat, maar ik wil dat circus voor geen goud missen. *(hij pakt de telefoon op)* Hallo?... Ja, dat klopt... Goed. We zijn met twee minuten beneden. Dank u. *(hij hangt op)*

Diana: Waarom beginnen die dingen altijd zo vroeg? Geen enkele vrouw in de wereld is in staat om er goed uit te zien om vijf uur 's middags, tenzij er een zonsverduistering plaatsvindt.

Sidney: Er werd ons verzocht om half zes aanwezig te zijn om de pers te woord te staan.

Diana: De pers! Die nemen alleen maar foto's van mijn bult. En dan schrijven ze dat ik als jurk een kameel had aangetrokken.

Sidney: Oh, Diana...

Diana: Wat?

Sidney: Ik stond op het punt te zeggen dat je van een mug een olifant maakt, maar ik bedacht bijtijds dat je van zo'n opmerking niet erg gecharmeerd zou zijn.

Diana: Ik moet een sigaret hebben. *(ze legt haar hand op haar maag)* Oh, Jezus, ik krijg weer het zuur. Wil jij voor een pak Rennies zorgen?

Sidney: En voor heel Amerika met een kalkwitte mond te kijk staan? Neem liever een dubbele gin; dan verdrink je al die vlindertjes in je maag gewoon. *(hij geeft haar een sigaret, voorziet haar van vuur, loopt dan weg om een drankje voor haar te halen)*

Diana: Wat een bizar gedoe eigenlijk. Acht jaar bij het Nationaal Theater, twee stukken van Pinter, twee Becketts, negen van Shakespeare, drie Shaws, en ik word uiteindelijk genomineerd voor een onbeduidende komedie!

Sidney: Het gaat hier niet om de kwaliteit, maar om de kwantiteit. *(de telefoon gaat. Hij overhandigt haar de gin. Hij pakt de hoorn op)*

Diana: Ik ben er niet. Al is het de koningin, ik ben er niet.

Sidney: Hallo... Oh, ja, hoe staat het leven?... Ach, ze is wel een beetje nerveus... Denk je van wel...? Nou, laten we het hopen... En bedankt voor de bloemen, de wijn, de mooie suite en al die andere dingen die je hebt laten bezorgen... Een moment, Joe. *(hij legt zijn hand over de hoorn)* Joe Levine. Hij wil je succes wensen.

Diana: Zeg maar tegen hem dat ik op de plee zit.

Sidney: De man heeft deze reis betaald, deze suite, hij heeft je de mooiste rol bezorgd die je in vijf jaar hebt gehad... Ik ga niet tegen hem zeggen dat je op de plee zit.

Diana: Dan zal ik het hem zelf wel vertellen. *(ze neemt de hoorn over)* Joe, lieverd, ik zei tegen Sidney dat hij moest zeggen dat ik op de plee zat... Ik wilde niet met je praten, daarom... omdat ik me verantwoordelijk voel... Ik wil je vanavond niet in de steek laten... Ik weet hoeveel deze film voor je betekent, en ik wil het voor je winnen, Joe... Zonder jou bestond die film niet eens.. Nou, verdomme, het is waar. Als je eerst door vier filmstudio's bent afgewezen, verdien je een volhouders-Oscar... Je bent een taai mannetje en ik adoreer je... Als ik vanavond win, lieve schat, dan is het geen Oscar, maar een Joe Levine... Je bent een engel. *(ze hangt op)*

Sidney: Dat was heel lief.

Diana: Vond je het goed klinken? Dit wordt mijn toespraak.

Sidney: Als je wint?

Diana: Helemaal, behalve dan dat gedeelte dat ik op de plee zat. We weten natuurlijk allebei dat ik geen enkele kans maak, maar je moet toch iets voorbereiden. Ik kan daar niet gaan staan snotteren met een bochel op mijn rug... Mag ik nog een drankje, schat? En maak je geen zorgen, ik ga me pas bezopen gedragen nadat ik verloren heb. *(ze pakt hem zijn drankje af. Hij begint aan een nieuwe voor zichzelf)*

Sidney: Je hebt een even grote kans als ieder ander.

Diana: Ik heb het sentiment niet aan mijn kant. Je hebt een sentimentele reden nodig om verkozen te worden. Iedere goede actrice kan acteren, maar een op sterven liggende echtgenoot zorgt er zeker voor dat je in de prijzen valt. Je hebt zeker geen zin om een dodelijke ziekte voor me op te doen, hè?

Sidney: Had het eerder gezegd. Dan was ik met de Hindenburg gekomen.

Diana: Wat zijn we een vreselijk stel, of niet, Sidney? God zal ons straffen.

Sidney: Dat heeft hij geloof ik al gedaan. Drink op. *(hij drinkt)*

Diana: *(drinkt)* Weet je wat ik volgend jaar wel eens kon gaan doen, Sidney?

Sidney: Ik bid: alles behalve Ibsen.

Diana: Stoppen. Ermee ophouden. Het acteren eraan geven. Ik heb er geen plezier meer in. En het was altijd zo leuk... Weet je wat Larry Olivier eens tegen me zei?

Sidney: Kun je me dat niet in de auto vertellen?

Diana: Larry zei: "Acteren is het mooiste en het nobelste wat je met je leven kunt doen, tenzij je natuurlijk de mazzel hebt om gelukkig te zijn"... Is dat geen ongelooflijke uitspraak, Sid?

Sidney: Absoluut indrukwekkend... tenzij je natuurlijk de pech hebt met een actrice getrouwd te zijn. *(hij loopt naar de deur)*

Diana: Het spijt me, Sid. Was dat een ongevoelige opmerking van mij? Het heeft niets met ons te maken. Ik ben altijd al ongelukkig geweest. Daarom ben ik, denk ik, zo'n verdomd goede actrice.... Maar dat is dan ook alles wat ik ben.

Sidney: Zou je je glas leeg willen drinken? Ik wil de uitreiking voor het beste geluid niet missen.

Diana: Ik benijd je, Sidney. Jij hebt alleen maar talenten. Je kookt beter dan ik doe, je schrijft beter dan ik doe, God weet dat je je zelfs beter kleedt dan ik doe...

Sidney: Beter dan ik. "Doe" is overbodig.

Diana: En je spreekt beter dan ik doe. Jezus, wat ben ik blij dat jij erbij bent. Je zal hier toch maar in je eentje doorheen moeten.

Sidney: Ik geloof niet dat het de genomineerden toegestaan is alleen te komen. In zo'n geval krijg je waarschijnlijk Burt Reynolds toegewezen als chaperone.

Diana: Je hebt er nooit wat mee op gehad, of wel? De openingen, de feestjes, al die dingen eromheen.

Sidney: Ik ben dol op de openingen, ik verheug me op de feestjes. Ik leid een fantastisch, vrolijk leven. Ik bedoel maar, laten we wel wezen, schat, hoeveel antiekhandelaren uit Londen denk je dat er vanavond bij de uitreiking zullen zijn?

Diana: En ik denk dat je dat stoffige winkeltje van je haat. Je bent er nooit als ik je bel...Waar breng jij je middagen door, Sidney?

Sidney: In De Kerk.

Diana: Om te bidden?

Sidney: Om te drinken. Die kroeg heet "De Kerk". *(hij kijkt uit het raam)* Ik had buiten het hotel op je moeten wachten. Dan was ik nog bruin geworden.

Diana: Je had er niet mee moeten stoppen, Sidney.

Sidney: Met acteren?

Diana: Jezus, je was steengoed. Je was veelbelovender dan wie van ons ook.

Sidney: Echt waar? Wat beloofde ik dan allemaal?

Diana: Je was zo zachtmoedig op het toneel. Zo onzelfzuchtig, je had zo veel te geven. Een bijzondere, lieve uitstraling.

Sidney: Ja, ik was heel geschikt voor de rol van Ophelia.

Diana: Nou, om eerlijk te zijn, ja, dat is waar.

Sidney: Jammer dat ik niet voor altijd zestien kon blijven. Wat een toekomst zou er dan voor me liggen. Julia, Roxanne... er zou geen einde komen aan de rollen...

Diana: Je zou nog terug kunnen, Sidney. Als je het zou willen, zou je het nog kunnen.

Sidney: Terwijl ik met jou getrouwd ben? Oh, dat zou een drama van hier tot Tokio worden. We zouden steeds auditie voor dezelfde rollen doen. Nee, ik ben volkomen content met het verkopen van achttiende-eeuwse deurkloppers... Zullen we nu dan eindelijk eens gaan?

Diana: Eerst wil ik dat je me kust en succes toewenst.

Sidney: *(kust haar)* Hier heb je je kus. Draai je even om, dan kan ik je bocheltje aaien en succes wensen.

Diana: Wees niet zo'n rotzak, Sidney. Ik ben doodsbang.

Sidney: *(glimlacht naar haar; dan warm en liefhebbend)* Ik wens je de wereld. Ik wens je succes, ik wens je liefde, ik wens je geluk. Je bent een getalenteerde en bijzondere vrouw. Je houdt het al twaalf zenuwslopende jaren uit met mij en mijn streken, en ik heb geen idee waarom. Maar ik ben dankbaar... Je hebt nu een halve man en driekwart carrière achter de rug. Je verdient de volle honderd procent... Moge de jury het talent, de schoonheid en de moed zien die ik al die jaren heb bewonderd... Ik hoop dat je die verdomde Oscar wint... dan kan ik hem over vijftig jaar voor een mooie prijs verkopen. *(hij kust haar weer)*

Diana: Ik houd van je, Sidney.

Sidney: Noem me dan maar in je toespraak. Kom. *(hij trekt haar de deur uit, terwijl zij nog snel haar handtas oppakt)*

Diana: Dames en heren van de jury, ik dank jullie voor deze Oscar... Ik heb een brok in mijn keel en een op mijn jurk. *(ze gaan af, doen de deur achter zich dicht. Geleidelijk gaat de dag over in de nacht, totdat beide kamers gehuld zijn in duisternis)*

Scène 2

Uren later... ongeveer twee uur 's nachts. De deur gaat open en Sidney doet het licht aan. Zijn zwarte stropdas hangt los om zijn hals. Hij ziet er enigszins aangeschoten uit. Hij laat de deur openstaan en gaat in een stoel zitten. Ongeveer tien seconden later verschijnt Diana. Ze heeft behoorlijk gedronken en is niet in een geweldige stemming, om het maar eens zacht uit te drukken. Ze blijft in de deuropening staan, onzeker heen en weer zwaaiend.

Diana: *(tuurt naar het nummer op de deur)* Wat doe je in vredesnaam hier?

Sidney: *(kijkt naar haar)* Dit is onze kamer.

Diana: Nee, hoor. Wij zitten aan de overkant. Kom eruit, halve zool.

Sidney: Je bent bezopen, schat. Ga naar bed. *(hij schopt zijn lederen schoenen uit)*

Diana: Geef me de sleutel.

Sidney: Ik zei toch dat dit onze kamer is: 203 en 204.

Diana: *(draait zich om en kijkt de hal in)* Wij zitten in 201 en 202.

Sidney: Ga dan maar slapen in 201 en 202, als je zo nodig wilt. Je hebt altijd al makkelijk nieuwe contacten gelegd.

Diana: Ha! Moet jij nodig zeggen! *(ze komt binnen en doet de deur dicht)* Hoe laat is het?

Sidney: *(kijkt op zijn horloge)* Vijf over half drie... zes over half drie, om precies te zijn.

Diana: *(schopt haar schoenen uit)* Gaan we weer superieur doen?

Sidney: Je bent ladderzat, of niet?

Diana: Je hebt je de hele avond zitten verkneukelen.. *(ze laat zich op de sofa vallen)* De hele... "neem me niet kwalijk dat ik het zeg"... avond.

Sidney: Neem je niet kwalijk dat je wat zegt?

Diana: "Klote"-avond.

Sidney: Waarom zeg je dat niet meteen?

Diana: Omdat ik een dame ben. En dames maken niet van die shit-opmerkingen.

Sidney: Wie was dat meisje waar je overheen braakte?

Diana: Pardon?

Sidney: Ik vroeg wie dat knappe meisje was in die Oscar de la Renta jurk, waar je op braakte!

Diana: Hoe moet ik dat nu weten? Als ik alle knappe meisjes in Oscar de la Renta jurken waar ik op braak moest tellen, dan had ik geen tijd meer om te winkelen.

Als u het hele stuk wilt lezen dan kunt u via www.toneeluitgeverijvink.nl de tekst bestellen en toevoegen aan uw zichtzending.

Voor advies of vragen helpen wij u graag.

 info@toneeluitgeverijvink.nl

 072 5112407

“Samenspelen” is ons motto